

سرگیجه را جدی بگیرید/ عوارض دارو درمانی

استادیار دانشگاه علوم پزشکی ایران، نسبت به عوارض سرگیجه به عنوان علامت بیماری، هشدار داد.

استادیار دانشگاه علوم پزشکی ایران، نسبت به عوارض سرگیجه به عنوان علامت بیماری، هشدار داد.

محسن احدی، در گفتگو با خبرنگار مهر، با اشاره به مباحث مطرح شده درباره اختلالات تعادلی و سرگیجه در هجدهمین کنگره شنوایی شناسی ایران، گفت: سرگیجه یک احساس ناخوشایند بوده که می تواند ناشی از بیماری های مختلفی باشد و باعث می شود به بیمار احساس چرخش یا توهم حرکت دست دهد.

وی با بیان اینکه سرگیجه بیماری نیست بلکه نشانه یک بیماری است، افزود: این نشانه ممکن است به دلیل ناراحتی در سیستم عصبی مانند تومورها، سکتته های مغزی و ام اس، بیماری های قلبی و عروقی مانند افت برون ده قلبی، تغییرات و افت ناگهانی فشار خون، بیماری های گوش داخلی از جمله مینیر، سرگیجه های وضعیتی خوش خیم، نوریت ها و لایبرنتیت ها، همچنین اختلالات سایکولوژیک و بیماری هایی که جنبه روانی دارند مثل اضطراب زیاد باشد.

استادیار دانشگاه علوم پزشکی ایران، تصریح کرد: علاوه بر آن ممکن است مربوط به موارد سطحی دیگری مانند خستگی و گرسنگی باشد که سرگیجه موقت ایجاد می کند، به همین علت برای فردی که دچار سرگیجه می شود ممکن است مورد ساده پیش افتاده موقتی یا موضوع خیلی خاصی رخ داده باشد.

احدی تأکید کرد: کسانی که دچار سرگیجه می شوند اگر پیش از آن سابقه ای نداشتند حتماً باید به پزشک مراجعه کنند به خصوص اگر سرگیجه آنان طولانی بوده و بیشتر از چند دقیقه دوام داشته باشد که قدم اول معاینات قلبی و عروقی، قدم دوم معاینات نورولوژیک برای اطمینان از نبودن احتمال سکتته و مشکلات مغز و سیستم عصبی است و پس از آن نیز معاینات گوش، حلق، بینی و ادیولوژی انجام می شود.

وی خاطر نشان کرد: اگر عامل سرگیجه دو مورد اول نباشد، ممکن است علت آن بیماری گوش داخلی باشد بنابراین چیزی که به آن تأکید می شود این است که مردم هوشیار باشند و با ابتلاء به سرگیجه مضطرب نشوند. هرچند موضوعی است که نیاز به پیگیری دارد اما ممکن است مورد خیلی خطرناکی نباشد.

استادیار دانشگاه علوم پزشکی ایران، یادآوری کرد: عوارض سرگیجه معمولاً بسیار شدید و بدحال کننده است و برای اغلب افراد ترسناک است اما ممکن است زمینه خیلی ترسناکی نداشته باشد، هرچند که باید معاینات انجام شود ولی در سرگیجه به خصوص سرگیجه های چرخشی که به صورت ناگهانی و شدید بروز می کنند، این احتمال وجود دارد که مربوط به بیماری های گوش داخلی باشد. بنابراین معاینه گوش، حلق و بینی و آزمایش های سرگیجه تحت نظر شنوایی شناس مسلط به این کار حتماً باید صورت گیرد.

احدی با بیان اینکه اگر بیماری مربوط به گوش داخلی باشد، با تشخیص آن روند درمان را مشخص می کنیم، افزود: در علائم اغلب بیماری های مربوط به گوش داخلی به تدریج بهبود ایجاد می شود اما به معنای بی توجهی به آن نیست بلکه برای کنترل علائم، حتماً در مرحله حاد آن نیاز به دارو درمانی است و پس از آن نیز اقدامات توانبخشی سرگیجه انجام می شود که شامل یک سری مانورها و درمان های حرکتی بوده و به مغز کمک می کند که با وضعیت دچار ضعف و آسیب شده کنار بیاید.

وی تأکید کرد: مؤثرترین روش درمانی بیماری های گوش داخلی که به صورت مزمن برای فرد باقی می ماند، توانبخشی و وستیبولار یا توانبخشی سرگیجه است که تازه های آن در هجدهمین کنگره شنوایی شناسی ایران مطرح شد و نسبت به دارو درمانی روش بسیار مؤثرتری بوده و در آن آسیب جانبی وجود ندارد.

استادیار دانشگاه علوم پزشکی ایران تأکید کرد: داروهای سرگیجه برای بیمار عوارض جانبی مانند بی حالی، خستگی، خواب آلودگی و کرختی ایجاد می کنند اما روش توانبخشی بدون عوارض جانبی است، همچنین تأثیر خود را زودتر نشان می دهد به همین دلیل نیاز است که بیماران دچار سرگیجه به آن توجه کرده و به پزشک مراجعه کنند، توانبخشی

سرگیجه را بشناسند و بدانند با پیگیری این راهبردها و درمان های حرکتی حتماً نتیجه می گیرند.

احدی با اشاره به اینکه ممکن است پس از توانبخشی نیز این موضوع برای بیمار تکرار شود، یادآوری کرد: در بسیاری از بیماری ها می توان شرایط را کنترل کرد و در برخی نیز امکان درمان وجود دارد، بنابراین مراجعه به موقع، به شنوایی شناس مسلط، پیگیری درمان و مشارکت فعال در برنامه توانبخشی باید مورد توجه قرار گیرد.

حبیب احسنی پور